

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. spalio 25 d.*

„Arbitražinė išlyga – Kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių bendras pertvarkymo mechanizmas (BPeM) – Bendras pertvarkymo fondas (BPF) – Sutartys dėl neatšaukiamo mokėjimo įsipareigojimo ir užstatas – Prašymo grąžinti užstatą, susijusį su neatšaukiamu mokėjimo įsipareigojimų forma surinktais *ex ante* įnašais, atmetimas – Įstaiga, kurios leidimas buvo panaikintas – Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/81 7 straipsnio 3 dalis – Deliktinė atsakomybė – Nepagrįstas praturtėjimas“

Byloje T-688/21

BNP Paribas Public Sector SA, įsteigta Paryžiuje (Prancūzija), atstovaujama advokačių A. Champsaur ir A. Delors,

ieškovė,

palaikoma

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos A.-L. Desjonquères ir E. Leclerc,

ir

Fédération bancaire française, įsteigtos Paryžiuje, atstovaujamos advokatų A. Gosset-Grainville ir M. Trabucchi,

įstojusią į bylą šalių,

prieš

Bendrą pertvarkymo valdybą (BPV), atstovojamą C. De Falco, C. Flynn ir J. Kerlin, padedamų advokatų H.-G. Kamann, F. Louis, P. Gey, É. Bruc ir A. Vallery,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė K. Kowalik-Bańczyk, teisėjai G. Hesse (pranešėjas) ir B. Ricziová,

posėdžio sekretorius L. Ramette, administratorius,

* Proceso kalba: prancūzų.

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2023 m. balandžio 20 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

- 1 Pirma, remdamasi SESV 272 straipsniu ir 340 straipsnio pirma pastraipa, ieškovė *BNP Paribas Public Sector SA* savo ieškiniu iš esmės prašo pripažinti Bendrą pertvarkymo valdybą (BPV) pažeidusia pareigą grąžinti pagal sutarčių dėl neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų, prisiimtų už 2016–2021 m. įnašų mokėjimo laikotarpius, 12.5 punktą ir grąžinti sumas, kurias BPV pasiliko pažeisdama minėtą sutartinį įsipareigojimą, taip pat visas su tuo susijusias išlaidas, delspinigių ir bet kokias papildomas išlaidas, o subsidiariai, remdamasi SESV 340 straipsnio antra pastraipa, – atlyginti žalą, kurią patyrė dėl BPV veiksmų, kiek tai susiję su neatšaukiamais mokėjimo įsipareigojimais, prisiimtais už 2016–2021 m. įnašų mokėjimo laikotarpius; ir, antra, remdamasi SESV 340 straipsnio antra pastraipa, ji prašo atlyginti žalą, kurią patyrė dėl to, kad BPV atsisakė jai grąžinti užstatą, kuriuo užtikrintas jos prisiimtas neatšaukiamas mokėjimo įsipareigojimas už 2015 m. įnašų mokėjimo laikotarpį.

Ginčo aplinkybės

- 2 Po 2008 m. finansų krizės, dėl kurios kilo euro zonos krizė, buvo nustatytas teisinis pagrindas, skirtas bankų veiklos stabilumui ir saugumui Europos Sąjungoje užtikrinti. Šį naują pagrindą sudaro bendras teisės nuostatų sąvadas, vienodai taikomas visų atitinkamų valstybių narių kredito įstaigoms. Bankų sąjunga grindžiama trimis ramsčiais, t. y. bendru priežiūros mechanizmu (BPM), bendru pertvarkymo mechanizmu (BPeM) ir Europos indėlių garantijų sistema.
- 3 Pagal BPeM, nustatytą 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014, p. 1), numatyta įsteigti Bendrą pertvarkymo fondą (BPF), į kurį įnašus turi mokėti kredito įstaigos. Šis fondas naudojamas tik tiek, kiek reikia veiksmingam pertvarkymo priemonių taikymui užtikrinti (Reglamento Nr. 806/2014 76 straipsnio 1 dalis).
- 4 Pagal Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnį BPV kasmet apskaičiuoja kiekvienos įstaigos individualų įnašą, dar vadinamą „*ex ante* įnašu“.
- 5 Kasmetinis kredito įstaigų *ex ante* įnašų surinkimas buvo nustatytas siekiant užtikrinti, kad ne vėliau kaip baigiantis aštuonerių metų pradiniam laikotarpiui nuo 2016 m. sausio 1 d. BPF turimų finansinių išteklių suma pasiektų bent 1 % visų kredito įstaigų, gavusių veiklos leidimą visose dalyvaujančiose valstybėse narėse, apdraustųjų indėlių sumos (toliau – tikslinis lygis).
- 6 Pagal 2014 m. gruodžio 19 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/81, kuriuo nustatomos vienodos Reglamento Nr. 806/2014 nuostatų dėl *ex ante* įnašų į BPF taikymo sąlygos (OL L 15, 2015, p. 1), 8 straipsnio 3 dalį pradiniu laikotarpiu įprastomis sąlygomis įstaigos prašymu BPV leidžia naudotis neatšaukiamais mokėjimo įsipareigojimais. BPV užtikrina, kad neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų prašančios įstaigos galėtų vienodai jais naudotis.

- Paskirstytų neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų suma sudaro ne mažiau kaip 15 % visų atitinkamos įstaigos mokėjimo įsipareigojimų. Apskaičiuodama kiekvienos įstaigos metinius įnašus BPV užtikrina, kad konkrečiais metais šių neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų suma neviršytų 30 % visų pagal Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnį surinktų metinių įnašų sumos.
- 7 Ieškovė buvo Prancūzijos kredito įstaiga, kuriai išduotas leidimas, iki 2021 m. kovo 24 d.; šią dieną jos leidimą Europos Centrinis Bankas (ECB) panaikino.
 - 8 Prieš įgyvendinant BPeM, dalį savo *ex ante* įnašo už 2015 m. ieškovė perdavė neatšaukiamo mokėjimo įsipareigojimo forma. Tam ji su BPV, *Autorité de contrôle prudentiel et de résolution* (Rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros ir pertvarkymo institucija) (ACPR) ir *Fonds de garantie des dépôts et de résolution* (Indėlių garantijų ir pertvarkymo fondas) (FGDR) sudarė sutartį dėl neatšaukiamo mokėjimo įsipareigojimo (toliau – 2015 m. NMĮ).
 - 9 Už 2016–2021 m. įnašų mokėjimo laikotarpius ieškovė bent dalį savo *ex ante* įnašų perdavė neatšaukiamo mokėjimo įsipareigojimo forma. Tam ji su BPV dėl kiekvieno iš šių laikotarpių sudarė sutartis dėl neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų (toliau – 2016–2021 m. NMĮ).
 - 10 2021 m. balandžio 1 d. elektroniniu laišku ieškovė informavo BPV, kad jos pačios prašymu ECB panaikino jai išduotą leidimą. Tada ieškovė paprašė BPV pateikti informacijos apie veiksmus, kurių reikia imtis siekiant susigrąžinti užstatą, susijusį su jos prisiimtais neatšaukiamais mokėjimo įsipareigojimais.
 - 11 2021 m. balandžio 14 d. rašte BPV nurodė ieškovei formalumus, būtinus atlikti siekiant susigrąžinti užstatą, kuriuo užtikrinami jos prisiimti neatšaukiami mokėjimo įsipareigojimai.
 - 12 2021 m. liepos 29 d. po susirašinėjimų ieškovė pranešė BPV apie 2015 m. NMĮ ir 2016–2021 m. NMĮ nutraukimą.
 - 13 Po dar vieno susirašinėjimo BPV 2021 m. rugpjūčio 13 d. raštu (toliau – 2021 m. rugpjūčio 13 d. raštas) nurodė ieškovei, kad grąžins jai užstatą, kuriuo užtikrinti 2015 m. NMĮ ir 2016–2021 m. NMĮ, gavusi pagal šiuos įsipareigojimus mokėtinos sumos dydžio piniginių lėšų sumą.
 - 14 Šiame rašte BPV priminė, kad ieškovė su ja sudarė kelias sutartis dėl neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų. Dėl kiekvienos iš šių sutarčių BPV nurodė įsipareigotą mokėti sumą. Išvardijusi šias sumas, ji, be kita ko, nurodė, kad, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 4 dalį, pagal kurią tinkamai sumokėti įnašai subjektams negrąžinami, ir į Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 1 dalį, pagal kurią, naudojantis neatšaukiamais mokėjimo įsipareigojimais, nedaroma jokie poveikio BPF finansavimo pajėgumui ir likvidumui, panaikinti 2016–2021 m. NMĮ ir paskui grąžinti užstatą, kuriuo šie įsipareigojimai užtikrinami, būtų galima tik sumokėjus piniginių lėšų sumą, lygią atitinkamo neatšaukiamo mokėjimo įsipareigojimo sumai. Tada BPV paragino ieškovę pervesti tam tikro dydžio sumą ir apie tai pranešti elektroniniu laišku. Gavusi minėtą sumą, praėjus keturiolikai banko darbo dienų nuo pranešimo apie sutarties nutraukimą gavimo dienos, ji grąžintų užstatą, atėmusi sukauptų neigiamų palūkanų sumą.
 - 15 2021 m. spalio 25 d. ieškovė iš esmės informavo BPV, kad pagal taikytiną teisinį pagrindą, kaip ji supranta, tam, kad būtų grąžintas užstatas, ji neprivalo BPV pervesti piniginių lėšų sumos, atitinkančios bendrą pagal 2015 m. NMĮ ir 2016–2021 m. NMĮ mokėtiną sumą, todėl tokio mokėjimo neatliks.

Šalių reikalavimai

16 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- remiantis SESV 256 ir 263 straipsniais, panaikinti 2021 m. rugpjūčio 13 d. raštą,
- patenkinti pagal SESV 272 straipsnį ir 340 straipsnio pirmą pastraipą pateiktą jos reikalavimą, t. y. pripažinti, kad 2021 m. rugpjūčio 13 d. rašte išdėstyta pozicija prieštarauja 2016–2021 m. NMĮ sąlygoms, ir nurodyti BPV grąžinti jai su šiais įsipareigojimais susijusio piniginio užstato, kurį BPV pasiliko pažeisdama sutartinius įsipareigojimus, dydžio sumas, taip pat visas su tuo susijusias išlaidas, delspinigius ir bet kokias papildomas išlaidas,
- patenkinti pagal SESV 340 straipsnio antrą pastraipą pateiktą jos reikalavimą, t. y. pripažinti, kad atsisakiusi jai grąžinti su 2015 m. NMĮ susijusio piniginio užstato dydžio sumas BPV nepagrįstai praturtėjo, ir nurodyti BPV sumokėti jai šias sumas kaip žalos atlyginimą, taip pat visas su tuo susijusias išlaidas, delspinigius ir bet kokias papildomas išlaidas,
- subsidiariai patenkinti jos pagal SESV 340 straipsnio antrą pastraipą pateiktą reikalavimą, t. y. pripažinti, kad atsisakiusi jai grąžinti su 2016–2021 m. NMĮ susijusio piniginio užstato dydžio sumas BPV nepagrįstai praturtėjo, ir nurodyti BPV sumokėti jai šias sumas kaip žalos atlyginimą, taip pat visas su tuo susijusias išlaidas, delspinigius ir bet kokias papildomas išlaidas,
- priteisti iš BPV bylinėjimosi išlaidas.

17 BPV Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti reikalavimą dėl panaikinimo kaip nepriimtina,
- atmesti reikalavimus pagal SESV 272 straipsnį kaip nepagrįstus,
- atmesti reikalavimus pagal SESV 340 straipsnį kaip nepriimtinius ir subsidiariai – kaip nepagrįstus,
- priteisti iš ieškovės visas BPV patirtas bylinėjimosi išlaidas ir išlaidas, be kita ko, susijusias su iš pradžių pagal SESV 263 straipsnį pateiktu reikalavimu dėl panaikinimo, kuris buvo atsiimtas.

18 Prancūzijos Respublika Bendrojo Teismo prašo patenkinti ieškovės ieškinį.

19 *Fédération bancaire française* (Prancūzijos bankų federacija) (FBF) Bendrojo Teismo prašo:

- pripažinti, kad atsisakiusi grąžinti su 2016–2021 m. NMĮ susijusio piniginio užstato dydžio sumas BPV pažeidė jai pagal minėtus įsipareigojimus tenkančią pareigą grąžinti,
- nurodyti BPV grąžinti ieškovei piniginio užstato, kurį BPV pasiliko pažeisdama sutartinius įsipareigojimus, dydžio sumas.

Dėl teisės

- 20 Remdamasi SESV 256 ir 263 straipsniais ieškovė ieškinyje prašė panaikinti 2021 m. rugpjūčio 13 d. raštą, vėliau vykstant procesui to atsisakė.
- 21 Tokiomis aplinkybėmis reikia išnagrinėti kitus ieškovės reikalavimus.

Dėl SESV 272 straipsniu ir 340 straipsnio pirma pastraipa grindžiamo reikalavimo

- 22 Bendrasis Teismas turi jurisdikciją nagrinėti pagal SESV 272 straipsnį ieškovės pateiktą reikalavimą, kaip numatyta kiekvieno 2016–2021 m. NMĮ 13.2 punkte įtvirtintose arbitražinėse išlygose, pagal kurias Bendrajam Teismui suteikiama jurisdikcija spręsti visus ginčus dėl šių sutarčių teisėtumo, galiojimo, aiškinimo ar vykdymo.
- 23 Grįsdama pagal SESV 272 straipsnį ir 340 straipsnio pirmą pastraipą pateiktą reikalavimą ieškovė, palaikoma Prancūzijos Respublikos ir FBF, teigia, kad BPV pažeidė jai pagal 2016–2021 m. NMĮ 12.5 punktą tenkančią pareigą gražinti.
- 24 Pirmiausia primintina, kad pagal SESV 288 straipsnį Reglamentas Nr. 806/2014 ir Įgyvendinimo reglamentas 2015/81 yra visuotinai taikomi, privalomi visos apimties ir tiesiogiai taikomi visose atitinkamose valstybėse narėse. Taigi ieškovė ir BPV negali laisvai sudaryti sutarčių, prieštaraujančių šių abiejų reglamentų nuostatoms, kaip jas aiškina Sąjungos teismas.
- 25 2016–2021 m. NMĮ 12.5 punkte, kuriuo remiasi ieškovė, nustatyta, kad „[š]ia sutartimi nedaroma poveikio Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 3 dalies taikymui“. Taigi šiame punkte primenama, kad 2016–2021 m. NMĮ jokiais atvejais negali prieštarauti Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 3 daliai.
- 26 Nurodydama 2016–2021 m. NMĮ 12.5 punkto pažeidimą ieškovė faktiškai teigia, kad jos padėčiai, t. y. į Reglamento Nr. 806/2014 taikymo sritį nepatenkančios įstaigos padėčiai, taikoma Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 3 dalis. Remiantis ieškovės siūlomomis aiškinimais, ši teisės nuostata yra aiški ir joje nenumatyta jokių sąlygų dėl piniginių užstatų, kuriuo užtikrinami neatsaukiami mokėjimo įsipareigojimai, gražinimo. Taigi 2021 m. rugpjūčio 13 d. rašte išdėstyta pozicija, kad gražinti piniginių užstatų, kuriuo užtikrinti 2016–2021 m. NMĮ, BPV galėtų tik po to, kai sumokama įnašo, dėl kurio šios priemonės buvo panaudotos, dydžio suma, prieštarauja Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 3 daliai.
- 27 BPV nesutinka su ieškovės argumentais ir, kaip matyti iš šio sprendimo 14 punkto, pateikia kitokį aiškinimą nei tas, kurį siūlo ieškovė.
- 28 Pirmą, pažymėtina, kad iš Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 1 dalies matyti, jog kiekvienais įnašų mokėjimo metais dalyvaujančioje valstybėje narėje įsteigtos kredito įstaigos, kaip ir ieškovė, turi sumokėti į BPF įprastą įnašą.
- 29 Pagal Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalį kredito įstaigų *ex ante* įnašų metinis rinkimas buvo nustatytas siekiant užtikrinti, kad iki pradinio laikotarpio pabaigos BPF turimi finansiniai ištekliai pasiektų tikslinį lygį.

- 30 Atsižvelgdamas į šį tikslą Sąjungos teisės aktų leidėjas Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 4 dalyje nurodė, kad „tinkamai sumokėti“ *ex ante* įnašai negražinami. Šia formuluote Sąjungos teisės aktų leidėjas įtvirtino išimties neturinčią taisyklę. Todėl joje nėra jokios nuorodos apie galimybę *ex ante* įnašus koreguoti *a posteriori* (šiuo klausimu žr. 2022 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *ABLV Bank / BPV*, C-202/21 P, EU:C:2022:734, 56 punktą). Iš to matyti, kad įstaigos statusas, pasikeitęs per įnašų mokėjimo laikotarpį, neturi įtakos konkrečiais metais mokėtino įnašo sumai. Ši taisyklė taip pat pakartota 2014 m. spalio 21 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/63, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES nuostatos dėl *ex ante* įnašų, skirtų pertvarkymo finansavimo struktūroms (OL L 11, 2015, p. 44), kuris, kaip nurodyta šio deleguotojo reglamento 7 konstatuojamojoje dalyje, taikomas ir BPV, 12 straipsnio 2 dalyje.
- 31 Šiuo klausimu Sąjungos teismas nusprendė, kad aplinkybė, jog subjektas, panaikinus jo leidimą, nustoja vykdyti kredito įstaigos veiklą įnašo mokėjimo laikotarpiu, neturi įtakos jo pareigai sumokėti visą *ex ante* įnašą, mokėtiną už minėtą įnašo mokėjimo laikotarpį (2021 m. sausio 20 d. Sprendimo *ABLV Bank / BPV*, T-758/18, EU:T:2021:28, 85 punktas).
- 32 Antra, kaip pažymi ieškovė, siekdamas įvykdyti pareigą mokėti įnašus į BPF kredito įstaigos pagal Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 3 dalį turi galimybę arba iš karto sumokėti savo įnašą, arba prisiimti neatšaukiamą mokėjimo įsipareigojimą.
- 33 Trečia, Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnyje nustatytos tam tikros taisyklės, taikomos neatšaukiamiems mokėjimo įsipareigojimams, kurie ypatingi tuo, kad yra neterminuotos sutartys, leidžiančios įstaigoms atidėti savo įnašų mokėjimą. Dėl šios ypatybės Sąjungos teisės aktų leidėjas nustatė specialią šiems įsipareigojimams taikomą tvarką.
- 34 Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnis suformuluotas taip:
- „1. Naudojantis neatšaukiamais mokėjimo įsipareigojimais, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 806/2014 70 straipsnio 3 dalyje, nedaromas joks poveikis Fondo finansavimo pajėgumui ir likvidumui.
2. Kai pertvarkymo veiksme pagal Reglamento (ES) Nr. 806/2014 76 straipsnį dalyvauja Fondas, [BPV] reikalauja įvykdyti dalį neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų, atliktų pagal Reglamentą (ES) Nr. 806/2014, arba juos visus, kad būtų atstatyta [BPV] nustatyta neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų dalis Fondo turimuose finansiniuose ištekliuose, neviršijant Reglamento (ES) Nr. 806/2014 70 straipsnio 3 dalyje nustatytos didžiausios ribos.
- Kai Fondas deramai gauna su neatšaukiamais mokėjimo įsipareigojimais, kuriuos buvo pareikalauta įvykdyti, susijusį įnašą, tokius įsipareigojimus užtikrinantis užstatas gražinamas. Jeigu Fondas reikalaujamos grynujų pinigų sumos po pirmo reikalavimo deramai negauna, [BPV] konfiskuoja užstatą, kuriuo užtikrinamas neatšaukiamas mokėjimo įsipareigojimas pagal Reglamento (ES) Nr. 806/2014 70 straipsnio 3 dalį.
3. Įstaigos, kuriai Reglamentas (ES) Nr. 806/2014 nebetaikomas, neatšaukiami mokėjimo įsipareigojimai panaikinami, o užstatas, kuriais šie įsipareigojimai užtikrinami, gražinamas.“

35 Šiomis aplinkybėmis ieškovė, palaikoma Prancūzijos Respublikos ir FBF, teigia, kad neatšaukiamo mokėjimo įsipareigojimo panaikinimas ir užstato gražinimas, kaip numatyta Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 3 dalyje, reiškia, kad *ex ante* įnašo dalis, dėl kurios buvo

- prisiimtas neatšaukiamas mokėjimo įsipareigojimas, neturi būti perduota, nes įnašus mokanti įstaiga nepatenka į Reglamento Nr. 806/2014 taikymo sritį, o įgyvendinant pertvarkymo priemonę BPV nepareikalavo įvykdyti šio įsipareigojimo. Per teismo posėdį ieškovė patikslino, kad neprašo grąžinti jos piniginių įnašų. Ji teigia sumokėjusi 85 % savo įnašo. Ji prašo tik grąžinti sumas, kurias kasmet mokėjo siekdama užtikrinti prisiimtus neatšaukiamus mokėjimo įsipareigojimus. Todėl jos reikalavimas neprieštarauja jurisprudencijai, suformuotai 2021 m. sausio 20 d. Sprendime *ABLV Bank / BPV* (T-758/18, EU:T:2021:28) ir 2022 m. rugsėjo 29 d. Sprendime *ABLV Bank / BPV* (C-202/21 P, EU:C:2022:734).
- 36 Šiuo klausimu pažymėtina, kad įprasta žodžio „neatšaukiamas“ reikšmė – tai, ko negalima ginčyti. Taigi neatšaukiamas mokėjimo įsipareigojimas reiškia neginčijamą pareigą sumokėti sumą, dėl kurios šis įsipareigojimas buvo prisiimtas.
- 37 Be to, tiesa, kad, kaip pažymi ieškovė, Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 3 dalyje aiškiai nenurodyta, jog įstaigos pirmiausia turi sumokėti savo įnašą, kad vėliau joms būtų grąžintas užstatas. Vis dėlto, kaip priminta šio sprendimo 28 ir 29 punktuose, dalyvaujančioje valstybėje narėje įsteigtos įstaigos pradiniu laikotarpiu privalo kasmet mokėti įnašą į BPF, kad iki to laikotarpio pabaigos jis pasiektų tikslinį lygį.
- 38 Vadinas, jeigu užstatas, kuriuo užtikrinamas neatšaukiamas mokėjimo įsipareigojimas, būtų grąžintas prieš tai negavus įnašo, dėl kurio šis įsipareigojimas buvo prisiimtas, ne tik įstaiga neįvykdytų savo pareigos sumokėti visą įnašą už laikotarpį, kuriuo ji pateko į Reglamento Nr. 806/2014 taikymo sritį, bet ir neatšaukiamo mokėjimo įsipareigojimo forma surinktas *ex ante* įnašas nepasiektų tikslo suteikti BPF finansinių išteklių, atitinkančių Sąjungos teisės aktų leidėjo numatytą lygį.
- 39 Iš šio sprendimo 31 punkte nurodytos jurisprudencijos matyti, kad aplinkybė, jog subjektas, panaikinus jo leidimą, nustoja vykdyti kredito įstaigos veiklą įnašo mokėjimo laikotarpiu, neturi įtakos jo pareigai sumokėti visą *ex ante* įnašą, mokėtiną už minėtą įnašo mokėjimo laikotarpį.
- 40 Siekiant įvertinti pareigos sumokėti visą šį įnašą apimtį, nereikia apsiriboti, kaip teigia ieškovė, iš karto atlikto mokėjimo dalimi, neatsižvelgiant į kitą dalį, kuri buvo perduota kaip neatšaukiamas mokėjimo įsipareigojimas.
- 41 Iš tiesų Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 1 dalyje aiškiai nustatyta, kad naudojimasis neatšaukiamais mokėjimo įsipareigojimais niekaip negali daryti poveikio BPF finansavimo pajėgumui ir likvidumui. Taigi negalima panaikinti neatšaukiamo mokėjimo įsipareigojimo dėl to, kad įstaiga nepatenka į Reglamento Nr. 806/2014 taikymo sritį, ir grąžinti atitinkamo užstato, kaip numatyta Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 3 dalyje, taip, kad būtų pakenkta BPF (generalinės advokatės J. Kokott išvados byloje *ABLV Bank / BPV*, C-202/21 P, EU:C:2022:327, 87 punktas). Priešingu atveju Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 3 dalimi būtų nepaisoma iš Reglamento Nr. 806/2014 69 ir 70 straipsnių kylančio tikslo, kurio siekiama kasmet renkant *ex ante* įnašus.
- 42 Taigi, priešingai, nei teigia Prancūzijos Respublika, Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 1 dalis taikoma įstaigos, kuri nepatenka į Reglamento Nr. 806/2014 taikymo sritį, neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų vertinimui, todėl Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama atsižvelgiant į šią nuostatą.

- 43 Toks aiškinimas atitinka Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 3 dalies siekiamą tikslą. Kaip priminta šio sprendimo 33 punkte ir matyti iš 2016–2021 m. NMĮ 11.2 punkto, neatšaukiami mokėjimai įsipareigojimai yra neterminuoti. Vis dėlto nepageidautina, kad šios sutartys toliau galiotų, kai subjektas, pavyzdžiui, ieškovė, nutraukia kredito įstaigos veiklą ir taip praranda įnašus mokėti privalančio subjekto, kuris patenka į Reglamento Nr. 806/2014 taikymo sritį, statusą. Taigi, kaip teisingai teigia BPV, Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 3 dalyje numatytu neatšaukiamo mokėjimo įsipareigojimo panaikinimu siekiama nutraukti šį įsipareigojimą, kad jis negaliotų po to, kai įnašus mokanti įstaiga nepatenka į Reglamento Nr. 806/2014 taikymo sritį.
- 44 Vadinasi, Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 3 dalimi siekiama ne to, kad į šio reglamento taikymo sritį nepatenkančios įstaigos galėtų būti atleistos nuo pareigos sumokėti visą mokėtiną įnašą, kaip teigia ieškovė ir įstojusios į bylą šalys, bet užtikrinti, kad pertvarkymo atveju BPF finansiniai ištekliai būtų kuo greičiau prieinami BPV, t. y. apsaugoti BPF finansavimo pajėgumą ir likvidumą.
- 45 Be to, aplinkybė, kad įstaiga nepatenka į šią taikymo sritį ir dėl to sumažėja bendra apdraustųjų indėlių suma, taigi ir tikslinis lygis, darant prielaidą, kad ji įrodyta, taip pat neatleidžia minėtos įstaigos nuo pareigos sumokėti visą *ex ante* įnašą, mokėtiną už įnašų mokėjimo laikotarpį.
- 46 Šiuo klausimu neginčijama, kad kiekvieną sausio 1 d. nuo 2016 m. iki 2021 m. ieškovė pateko į Reglamento Nr. 806/2014 taikymo sritį, todėl turėjo mokėti įnašą į BPF.
- 47 Dėl kiekvienų šių metų BPV pagal Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalį apskaičiavo ieškovės individualų įnašą, atsižvelgdama, be kita ko, į savo atliktą prognozę, nagrinėjamus metus, tikslinį lygį, kuris turi būti pasiektas iki pradinio laikotarpio pabaigos. Todėl tai, kad tikslinis lygis nuo to momento, kai ieškovė nepatenka į Reglamento Nr. 806/2014 taikymo sritį, gali pasikeisti, negali turėti jokios įtakos įnašų, mokėtinų už laikotarpį iki jos pasitraukimo iš sistemos, apskaičiavimui, taigi ir jų sumai. Vadinasi, priešingai, nei teigia Prancūzijos Respublika ir FBF, aplinkybė, kad ieškovės nepatekimas į Reglamento Nr. 806/2014 taikymo sritį gali turėti įtakos tiksliniam lygiui, jeigu ji būtų įrodyta, negalėtų pateisinti įnašų, kuriuos ji turėjo mokėti už 2016–2021 m., dydžio pakeitimo. Tai juo labiau negalėtų pateisinti užstato, kuriuo užtikrinti 2016–2021 m. NMĮ, grąžinimo prieš tai nesumokėjus įnašų, dėl kurių šie įsipareigojimai buvo prisiimti.
- 48 Be to, jau buvo nuspręsta, kad tai, jog įstaiga nepatenka į Reglamento Nr. 806/2014 taikymo sritį, nesuteikia jai teisės į *ex ante* įnašo perskaičiavimą, nes jei BPV būtų turėjusi atsižvelgti į kredito įstaigų teisinės ir finansinės padėties pokytį atitinkamu įnašų mokėjimo laikotarpiu, jai būtų buvę sunku patikimai ir nuosekliai apskaičiuoti kiekvienos iš jų mokėtinus įnašus ir siekti tikslo, kad iki pradinio laikotarpio pabaigos būtų pasiektas bent 1 % visų įstaigų, gavusių leidimą valstybėje narėje, apdraustųjų indėlių sumos (2021 m. sausio 20 d. Sprendimo *ABLV Bank / BPV*, T-758/18, EU:T:2021:28, 75 ir 76 punktai).
- 49 Dėl tos pačios priežasties ieškovė ir įstojusios į bylą šalys negali teigti, kad BPV turėjo ieškovei grąžinti užstatą, kuriuo užtikrinti 2016–2021 m. NMĮ, prieš tai negavusi įnašų, dėl kurių šie įsipareigojimai buvo prisiimti, ir pakoreguoti kitų įstaigų būsimus individualius įnašus, kad būtų pasiektas tikslinis lygis.

- 50 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad neatšaukiamo mokėjimo įsipareigojimo panaikinimas ir užstato gražinimas, kaip numatyta Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 3 dalyje, negali reikšti, kad *ex ante* įnašo dalis, dėl kurios neatšaukiamas mokėjimo įsipareigojimas buvo prisiimtas, neturi būti sumokėta, kai įnašus mokanti įstaiga nepatenka į Reglamento Nr. 806/2014 taikymo sritį (generalinės advokatės J. Kokott išvados byloje *ABLV Bank / BPV*, C-202/21 P, EU:C:2022:327, 87 punktas). Ta įstaiga ir toliau privalo sumokėti visą individualų įnašą, kurį BPV periodiškai apskaičiuoja už atitinkamą laikotarpį, ir jai neleidžiama mokėti tik jo dalies.
- 51 Taigi 2021 m. rugpjūčio 13 d. rašte BPV išdėstyta pozicija, kad piniginių užstatą, kuriuo užtikrinti 2016–2021 m. NMĮ, ji gražinti gali tik po to, kai sumokama įnašo, dėl kurio šios priemonės buvo panaudotos, dydžio suma, neprieštarauja nei Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 3 daliai, nei 2016–2021 m. NMĮ 12.5 punktui, kuriame daroma nuoroda į šią nuostatą.
- 52 Įvairūs ieškovės ir įstojusių į bylą šalių kitokiam aiškinimui pagrįsti pateikti argumentai taip pat neįtikina.
- 53 Pirma, dėl argumentų, kad BPV klaidingai aiškino Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 4 dalį, nes supainiojo piniginius įnašus ir piniginių užstatą, kuriuo užtikrinti 2016–2021 m. NMĮ, pažymėtina, kad nors 2021 m. rugpjūčio 13 d. rašte BPV iš tikrųjų nurodė Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 4 dalį, iš šio rašto nematyti, kad ji būtų taikiusi šią nuostatą piniginiam užstatui, kuriuo užtikrinti 2016–2021 m. NMĮ. Tame rašte BPV tik reikalavo, kad ieškovė sumokėtų sumą, lygią 2016–2021 m. NMĮ sumai, ir taip įvykdytų pareigą sumokėti visus įnašus, mokėtinus už laikotarpį, kuriuo ji pateko į Reglamento Nr. 806/2014 taikymo sritį (žr. šio sprendimo 28–31 punktus). Taigi BPV nepadarė jai priskiriamos aiškinimo klaidos.
- 54 Antra, dėl argumentų, susijusių su Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 2 dalies netaikymu ieškovės padėčiai, pakanka konstatuoti, kad, kaip matyti iš 2021 m. rugpjūčio 13 d. rašto, BPV šios nuostatos netaikė. Taigi šie argumentai yra nereikšmingi.
- 55 Trečia, dėl vienodo požiūrio principu grindžiamų argumentų, kad įstaigų, nusprendusių iš karto sumokėti savo piniginius įnašus, ir įstaigų, kurios pasirinko prisiimti neatšaukiamus mokėjimo įsipareigojimus, teisinė padėtis skiriasi, pažymėtina, kad vien tai, jog 2021 m. sausio 20 d. Sprendime *ABLV Bank / BPV* (T-758/18, EU:T:2021:28, 111 punktas) Bendrasis Teismas konstatavo, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas manė esant būtina neatšaukiamais mokėjimo įsipareigojimams taikyti „specialią tvarką“, neleidžia daryti skirtumo tarp įstaigų, nusprendusių iš karto sumokėti savo įnašus, ir įstaigų, kurios prisiėmė neatšaukiamus mokėjimo įsipareigojimus. Nagrinėjamu atveju kiekvieną sausio 1 d. nuo 2016 m. iki 2021 m. ieškovė pateko į Reglamento Nr. 806/2014 taikymo sritį ir turėjo pareigą mokėti įnašus į BPF. Aplinkybė, kad ieškovė iš karto nesumokėjo viso įnašo už nagrinėjamus metus, niekaip nepakeitė jos padėties, kiek tai susiję su iš Reglamento Nr. 806/2014 kylančiomis mokėjimo pareigomis. Taigi, priešingai, nei teigia ieškovė, jos padėtis buvo panaši į visų kredito įstaigų, kurios kiekvieną sausio 1 d. šiuo laikotarpiu pateko į Reglamento Nr. 806/2014 taikymo sritį, padėtį. Jos priešingam argumentui negalima pritarti. Taigi, kaip ir šios kredito įstaigos, ji privalo sumokėti visus individualius įnašus, mokėtinus už 2016–2021 m. įnašų mokėjimo laikotarpį.
- 56 Be to, dėl įstaigų, kurios patenka į Reglamento Nr. 806/2014 taikymo sritį, ir įstaigų, kurios į šią taikymo sritį nepatenka, tariamo teisinės padėties skirtumo pažymėtina, kad kredito įstaigos įnašo sumokėjimas nesuteikia jai jokios teisės naudotis BPF. Iš tiesų pagal Įgyvendinimo reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalį pertvarkymas vykdomas tik jei tai reikalinga dėl viešojo intereso. Taigi BPF skirtas bendrai bankų sąjungos finansiniam stabilumui užtikrinti. Jis

įsteigtas ne kaip atskirų bankų gelbėjimo fondas (šiuo klausimu žr. 2021 m. sausio 20 d. Sprendimo *ABLV Bank / BPV*, T-758/18, EU:T:2021:28, 70–72 punktus; taip pat žr. generalinės advokatės J. Kokott išvados byloje *ABLV Bank / BPV*, C-202/21 P, EU:C:2022:327, 64 punktą).

- 57 Taigi nėra jokio automatinio ryšio tarp *ex ante* įnašo sumokėjimo ir galimybės naudotis BPF.
- 58 Atsižvelgiant į tai, priešingai, nei teigia ieškovė, aplinkybė, kad nepatekdama į Reglamento Nr. 806/2014 taikymo sritį ji negali naudotis ir BPF, neįrodo, kad dėl savo padėties ji turėtų būti atleista nuo pareigos sumokėti viso įnašų, mokėtinų už 2016–2021 m. įnašų mokėjimo laikotarpį, t. y. laikotarpį, kuriuo ji dar pateko į minėto reglamento taikymo sritį, dydžio sumą. Taigi jos argumentą šiuo klausimu reikia atmesti.
- 59 Be to, kaip pažymėta generalinės advokatės J. Kokott išvadoje byloje *ABLV Bank / BPV* (C-202/21 P, EU:C:2022:32734, 65 ir 66 punktai), nors apskaičiuojant kiekvienos įstaigos individualų įnašą egzistuoja jos rizikos profilis, iš Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies matyti, kad įnašo suma visų pirma priklauso nuo tikslinio lygio sumos, nes ji iš esmės atitinka tikslinio lygio sumos dalį.
- 60 Tai reiškia, kaip nurodyta Įgyvendinimo reglamento 2015/81 11 konstatuojamojoje dalyje, kad kredito įstaigos individualus įnašas visuomet labai priklauso nuo kitų kredito įstaigų, kurios turi mokėti įnašą atitinkamu laikotarpiu, individualių įnašų. Taigi pakoregavus vienos kredito įstaigos įnašą visuomet reikėtų koreguoti ir kitų kredito įstaigų įnašus. Vadinasi, kaip jau nurodyta šio sprendimo 48 punkte, jei per įnašų mokėjimo laikotarpį įnašai būtų nuolat koreguojami, būtų neįmanoma teisiškai saugiai nustatyti visų kitų kredito įstaigų individualių įnašų. Dėl šios priežasties pasikeitęs statusas per įnašų mokėjimo laikotarpį neturi įtakos mokėtinam įnašui (generalinės advokatės J. Kokott išvados byloje *ABLV Bank / BPV*, C-202/21 P, EU:C:2022:327, 67 punktas).
- 61 Taigi metinis *ex ante* įnašas į BPF kiekybiškai neatspindi rizikos, kurią įnašus mokanti įstaiga per visą įnašų mokėjimo laikotarpį kelia finansiniam stabilumui arba naudojimuisi BPF lėšomis (generalinės advokatės J. Kokott išvados byloje *ABLV Bank / BPV*, C-202/21 P, EU:C:2022:327, 68 punktas). Kitaip tariant, *ex ante* įnašas kiekybiškai neatspindi galimos BPF intervencijos naudos įnašus mokančiai įstaigai.
- 62 Vadinasi, tai, kad ieškovė negali naudotis BPF nuo to momento, kai nepatenka į Reglamento Nr. 806/2014 taikymo sritį, bet kuriuo atveju negali turėti jokio poveikio jos pareigai sumokėti visą individualų įnašą, mokėtiną už 2016–2021 m. įnašų mokėjimo laikotarpį.
- 63 Ketvirta, dėl argumentų, susijusių su tuo, kad Europos bankininkystės institucijos (EBI) gairės, kurias BPV nurodė savo rašytinėse pastabose Bendrajam Teismui, netaikytinos ieškovės padėčiai, pakanka konstatuoti, kad, kaip matyti iš 2021 m. rugpjūčio 13 d. rašto, BPV netaikė šių gairių ieškovės padėčiai. Todėl šie argumentai yra nereikšmingi.
- 64 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, SESV 272 straipsniu ir 340 straipsnio pirma pastraipa grindžiamą reikalavimą reikia atmesti.

Dėl SESV 340 straipsnio antra pastraipa grindžiamų reikalavimų

- 65 Grįsdama pagal SESV 340 straipsnio antrą pastraipą pateiktus reikalavimus, susijusius atitinkamai su 2015 m. NMĮ ir 2016–2021 m. NMĮ, ieškovė nurodo, kad BPV nepagrįstai praturtėjo.

- 66 Konkrečiai kalbant, ieškovė teigia, kad BPV be jokio sutartinio ar teisės aktuose numatyto teisinio pagrindo pasiliko piniginio užstato, susijusio su 2015 m. NMĮ ir 2016–2021 m. NMĮ, dydžio sumas. Priešingai, BPV atsisakymas grąžinti šį užstatą prieštarauja Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 3 daliai. Todėl BPV be teisinio pagrindo praturtėjo, o ieškovės turtas dėl tokio praturtėjimo sumažėjo.
- 67 BPV mano, kad Bendrasis Teismas neturi jurisdikcijos nagrinėti nesutartinių reikalavimų dėl nepagrįsto praturtėjimo, susijusių su 2015 m. NMĮ ir 2016–2021 m. NMĮ. Dėl 2015 m. NMĮ BPV teigia, kad vien SESV 340 straipsnio antros pastraipos nurodymas negali pakeisti ginčo sutartinio pobūdžio, taigi ir pašalinti jo iš šioje byloje kompetentingo nacionalinio teismo jurisdikcijos. Dėl 2016–2021 m. NMĮ BPV tvirtina, kad iš šių įsipareigojimų matyti, jog Liuksemburgo teisė turi reglamentuoti visus deliktinius reikalavimus, ir tuo remdamasi daro išvadą, kad negalima remtis Sąjungos teise grindžiama deliktine atsakomybe. Bet kuriuo atveju šie reikalavimai yra nepagrįsti.
- 68 Šiuo klausimu primintina, kad pagal SESV 268 straipsnį Bendrojo Teismo jurisdikcijai priklauso spręsti ginčus, susijusius su žalos atlyginimu, numatytu SESV 340 straipsnio antroje pastraipoje, pagal kurią „[d]eliktinės atsakomybės atveju Sąjunga pagal bendrus valstybių narių įstatymams būdingus principus atlygina bet kokią žalą, kurią, eidami savo pareigas, padaro jos institucijos ar jų tarnautojai“.
- 69 Tas pats pasakytina apie reikalavimus pripažinti Sąjungos atsakomybę dėl nepagrįsto praturtėjimo (šiuo klausimu žr. 2021 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *KY / Europos Sąjungos Teisingumo Teismas*, T-433/20, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:840, 35 punktą).
- 70 Jokia sutartis negali to pakeisti.
- 71 Taigi reikia atmesti BPV pateiktus jurisdikcijos neturėjimu grindžiamus prieštaravimus.
- 72 Tam, kad nepagrįstu praturtėjimu grindžiamas ieškinys būtų patenkintas, reikia įrodyti praturtėjimą be tinkamo teisinio pagrindo ir tai, kad dėl šio praturtėjimo ieškovas patyrė nuostolių (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 28 d. Sprendimo *Agrana Zucker*, C-309/10, EU:C:2011:531, 53 punktą).
- 73 Pirmoji sąlyga nėra įvykdyta, ypač jei praturtėjimas pateisinamas sutartiniais įsipareigojimais (žr. 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *Technion ir Technion Research & Development Foundation / Komisija*, T-216/12, EU:T:2015:746, 104 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 74 Nagrinėjamu atveju, kiek tai susiję su 2015 m. NMĮ, neginčijama, kad šiuo įsipareigojimu apibrėžiami ieškovės, viena pusė, ir BPV, ACPR ir FGDR, kita pusė, sutartiniai santykiai. Ieškovės teigimu, BPV praturtėjo pasilikdama piniginio užstato, susijusio su 2015 m. NMĮ, dydžio sumą. Vis dėlto ji nepateikia jokių įrodymų, patvirtinančių tariamą BPV praturtėjimą be sutartinio pagrindo. Be to, per teismo posėdį ji nurodė, kad nesikreipė į teismus, patenkančius į *Cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas, Prancūzija) jurisdikciją ir kompetentingus nagrinėti galimus ginčus dėl sutartinių santykių pagal 2015 m. NMĮ numatytą arbitražinę išlygą, ir neprašė jų pripažinti, kad BPV praturtėjo be sutartinio pagrindo. Tokiomis aplinkybėmis praturtėjimas be tinkamo teisinio pagrindo nėra įrodytas, todėl reikia atmesti ieškovės argumentus, susijusius su šiuo tariamu praturtėjimu.

- 75 Dėl 2016–2021 m. NMĮ pažymėtina, kad tariamas BPV praturtėjimas, t. y. piniginio užstato, susijusio su minėtais įsipareigojimais, dydžio sumų pasilikimas, grindžiamas šiais BPV ir ieškove saistanciais įsipareigojimais.
- 76 Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 24–51 punktuose pateiktų išvadų, nei pagal Įgyvendinimo reglamento 2015/81 7 straipsnio 3 dalį, nei pagal 2016–2021 m. NMĮ 12.5 punktą negalėjo būti gražintos piniginio užstato, susijusio su 2016–2021 m. NMĮ, dydžio sumos prieš tai nesumokėjus privalomo įnašo, kurį ieškove turėjo sumokėti pagal Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 1 dalį.
- 77 Konstatuotina, kad BPV sprendimas pasilikti piniginio užstato, susijusio su 2016–2021 m. NMĮ, dydžio sumas, kol bus sumokėti įnašai, dėl kurių šios priemonės buvo panaudotos, yra pagrįstas tinkamu teisiniu pagrindu, todėl negali būti laikomas nepagrįstu praturtėjimu.
- 78 Taigi reikia atmesti SESV 340 straipsnio antra pastraipa grindžiamus reikalavimus.
- 79 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 80 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškove pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal BPV pateiktus reikalavimus.
- 81 Prancūzijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį.
- 82 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalį Bendrasis Teismas taip pat gali nuspręsti, kad į bylą įstojusi šalis, kuri nenurodyta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Nagrinėjamu atveju reikia nuspręsti, kad FBF padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. *BNP Paribas Public Sector SA* padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos BPV patirtos bylinėjimosi išlaidos.**
- 3. Prancūzijos Respublika ir *Fédération bancaire française* (FBF) padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Kowalik-Bańczyk

Hesse

Ricziová

Paskelbta 2023 m. spalio 25 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.